

Themablad "Gebed" Versie 8 september 2012

Vormen

Zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament is heel veel geschreven over het onderwerp 'gebed'. In de Bijbel komen vele vormen van gebed voor

- Smeking
Bij smeking gaat het om het vurig naar God uiten van een diep verlangen. (Ps. 6:10, Ps. 61:2, Fil. 4:6, I Tim. 5:5)
- Gebed
Gebed is de 'algemene' wijze van communiceren met God ('praten met God'). (II Kron. 30:27, Neh. 11:17, Ps. 72:20, Luk. 6:12)
- Voorbede
Voorbede is gebed gericht op het welzijn van een ander. Dit welzijn kan lichamelijk of geestelijk zijn, maar ook betrekking hebben op de omstandigheden.
- Dankzegging
Dankzegging betreft alles wat God ons geeft en dient onder alle omstandigheden te worden gedaan! (Rom. 1:8, II Kor. 9:12, Ef. 5:20, Kol. 2:7, I Thess. 5:18)
- Lofprijzen en aanbidding
(Eerste vier uit I Tim. 2:1, waarbij het een specifiek doel betreft, namelijk voor koningen en hooggeplaatsten.)

In Jezus naam

We mogen bidden in Jezus naam. Dat is iets anders dan bidden om Jezus wil! Iemand (God) benaderen in de naam van iemand anders (Jezus) betekent dat je dit doet met het gezag en de autoriteit van de persoon in wiens naam je optreedt. (Joh. 14:13-14)

Alleen of samen

Jezus trok zich vaak terug op eenzame plaatsen om te bidden. Ook Zijn volgelingen worden opgeroepen naar de binnenkamer te gaan om te bidden. De belangrijkste motivatie hierbij is dat bidden bedoeld is voor de persoonlijke communicatie met God. Voorkomen moet worden dat 'persoonlijke profilering' de boventoon gaat voeren. Daarom dienen bij het bidden eenvoudige woorden te worden gebruikt (Matt. 6:6-7, Luk. 5:16).

Tegelijkertijd wordt ook in het Nieuwe Testament veelvuldig samen gebeden. Zo komt bijvoorbeeld de eerste gemeente samen om te bidden wie als vervanger van Judas moet worden aangesteld. (Hand. 1:24)

Samen bidden versterkt de onderlinge eenheid, de bereidheid om samen de strijd aan te gaan. Bovendien werkt het aanstekelijk. Al in de eerste gemeente zie je dat er voor uiteenlopende situaties eendrachtig en volhardend samen gebeden werd. (Hand. 1:14, 2:42, 12:5)

Gebed en geloof

Regelmatig wordt er in het Nieuwe Testament op gewezen dat geloof een randvoorwaarde is voor gebedsverhoring. Jezus zelf zei "alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen". Hij verklaarde dat met geloof zo groot als een mosterdzaadje bergen verzet kunnen worden. (Matt. 21:22)

Tegelijkertijd beseft Jezus het onvermogen van de mens om te geloven. Het is juist in deze context dat Jezus verklaart dat bidden en vasten van cruciaal belang zijn. (Mark. 9:23-24, 9:29)

Het gebed van een rechtvaardige vermag veel! Wanneer wij iets bidden naar Zijn wil, zal hij ons verhoren. Echter, wanneer gebeden uitsluitend gericht zijn op het vervullen van eigen verlangens, zullen deze niet verhoord worden (Jak. 4:2-3, 5:16, I Joh. 5:14).

Het Onze Vader

Jezus zelf onderwees de mensen hoe ze moesten bidden en gaf hen als voorbeeld het 'Onze Vader'. (Matt. 6:9-13)

Het 'Onze Vader' blinkt uit in zijn eenvoud en bevat alles wat echt belangrijk is;

- Als eerste (en dat is belangrijk) wordt God verheerlijkt! (Matt. 6:9-10)

- God wordt (uitsluitend) gevraagd om ons dagelijks brood. Niets meer en niets minder! (Matt. 6:11)
- Het gebed gaat verder met de vraag om vergeving en de erkenning dat ook wij anderen dienen te vergeven (Matt. 6:12)
- en de vraag om bescherming tegen de boze, (Matt. 6:13a)
- om weer te eindigen met het erkennen van Gods grootheid. (Matt. 6:13b)

Wat indien er geen gebedsverhoring plaatsvindt

Wanneer wij bewust of onbewust iets bidden wat niet naar Gods wil is, zal Hij dit gebed (over het algemeen) niet verhoren.

In I Joh. 5:14-15 wordt geschreven over “de vrijmoedigheid die wij in het toegaan tot God hebben, dat Hij ons verhoort, telkens wanneer wij iets bidden naar Zijn wil”. Hier wordt nog aan toegevoegd dat “als wij weten dat Hij ons verhoort wat wij ook bidden, wij weten dat wij het gevraagde, dat wij van Hem hebben gebeden, ontvangen”.

Dit alles neemt niet weg dat het regelmatig voorkomt dat wanneer de Bijbelse weg gevolgd is (herhaald gebed (/smeking), voorbede, soms vurig gedaan door velen, etc.), er toch geen gebedsverhoring plaatsvindt.

De neiging bestaat dan al gauw te stellen dat er sprake is van onvoldoende geloof, of een onjuiste motivatie. Hier dient zeer voorzichtig mee om te worden gegaan. Wanneer er inderdaad sprake is van onvoldoende geloof of een onjuiste motivatie, dan zal dit zeker een belemmering voor gebedsverhoring zijn. Iedereen kent in zijn of haar eigen leven genoeg situaties waarin beide niet aan de orde waren, maar er geen gebedsverhoring heeft plaatsgevonden. (Jak. 1:6, 4:3)

Wat in dergelijke situaties overblijft, is de erkenning dat God een soeverein God is. God kan ingrijpen, maar kiest er vaak voor dat niet te doen. Dit doet echter niets af aan Zijn almacht! (Gen. 17:1, Openb. 19:6)

Zolang de wereld waarin we leven nog gebukt gaat onder de gevolgen van de zonde zullen we moeten accepteren dat er veel dingen zijn die we niet kunnen en zullen begrijpen.

De Opstandingskerk en gebed

Gezien het belang dat in de Bijbel aan gebed wordt toegekend, wordt in de Opstandingskerk op verschillende wijzen invulling gegeven aan het gezamenlijk gebed.

Dit komt tot uiting in speciaal hiervoor bedoelde bidstonden, de tijd die tijdens kringavonden voor gebed wordt gereserveerd, etc. Tijdens dit gezamenlijk gebed kunnen alle eerder genoemde vormen van gebed aan de orde komen.